

Socialistisk ugekommentar

- udsendt af SAPs Forretningsudvalg fredag den 29. februar 2008.

Nu gælder det fagbevægelsens fremtid

Hvis ikke du melder dig ud af din fagforening, bliver du fyret. Det er den besked, en række frisører har fået gennem de sidste par år. Bag fyringstruslen står ikke en tilfældig reaktionær frisørmester. Der er tale om en organiseret kampagne, som tre frisørkæder gennemfører i samarbejde med Kristelige Arbejdsgiverforening.

Selv om ordet sikkert ligger de fleste frisører fjernt, er der tale om elementær klassekamp – der i bund og grund er identisk med den kamp, som fagbevægelsen har ført, siden den blev opbygget i slutningen af 1800-tallet. Lønarbejdere – hvad enten der er tale om smede eller frisører – organiserer sig i fagforeninger for at undgå, at arbejdsgiverne kan splitte os ud mod hinanden. Samlet i fagforeninger har vi bedre muligheder for at sikre vores løn- og arbejdsforhold – og det er lige så vigtigt for frisører som for maskinarbejdere.

Af præcis samme grund har arbejdsgivere i over hundrede år forsøgt at svække fagbevægelsen og i sidste ende at få arbejderne til at melde sig ud.

I frisørkonflikten – som så ofte før – står pseudo-fagforeningen Kristelig Fagbevægelse parat til at hjælpe arbejdsgiverne. De ansatte i de tre frisørkæder får tilbudt medlemskab af Kristeligt Fagbevægelse og overenskomst med Kristeligt Arbejdsgiverforening. Og der er stort set kun ”efternavnet” til forskel på de to foreninger, der oven i købet er samlet i en fælles paraplyorganisation.

Derfor indebærer ”tilbuddet” fra de to kristne tvillingeorganisationer også lønnedgang, og i den kristne ånd om at vende den anden kind til frasier frisørerne sig retten til at strejke – og dermed den eneste mulige pression over for en arbejdsgiver, som ikke frivilligt vil give højere løn og bedre arbejdsforhold, dvs. som ikke frivilligt vil acceptere mindre overskud.

Med andre ord: At melde sig ind i Kristelig Fagforening er det samme som at ikke at være medlem af en fagforening, og at arbejde under kristelig overenskomst er det samme som at arbejde uden overenskomst.

Fagbevægelsen er nødt til at forsvare sig mod den slags forsøg på at undergrave retten til at være medlem af en fagforening og retten til at arbejde under overenskomst. Lykkedes det på frisørområdet, vil arbejdsgivere – kristelige eller ej – forsøge sig på andre områder. Omvendt vil en sejr til fagbevægelsen på frisørområdet være en advarsel, der kan forstås. Og det vil i øvrigt også være et godt rygstød for en anden del af fagbevægelsens overlevelseskamp: arbejdet for at organisere østarbejderne og sikre overenskomstdækning på byggepladserne.

Derfor er det en vigtig konflikt, som LO nu varsler. Med mindre Frisørforbundet vinder en sag om de kristelige overenskomster i Arbejdsretten, vil LO etablere konflikt mod samtlige 800 virksomheder, der er tilsluttet Kristelig Arbejdsgiverforening. Ikke alene må LO-medlemmer ikke arbejde der, de må heller ikke levere varer, yde service eller afhente og modtage varer fra de 800 virksomheder. Dermed kan de reelt lukke virksomhederne ned.

Men LO vil blive udsat for en omfattende hetz og modkampagne: fra de kristelig selv, fra andre arbejdsgivere, som ikke er kede af de kristeliges faglige undergravningsarbejde, fra medierne og fra politikere. Sådant en kampagne risikerer at slå ind i egne rækker og så tvivl blandt LO's medlemmer. Og det kan svække konflikten afgørende.

Denne konflikt er i sidste ende en konfrontation med hele det nyliberale Danmark, og derfor kan den ikke køres pr. rutine og direktiver fra LO's hovedkvarter. LO må – via de enkelte forbund – mobilisere, aktivere og inddrage de medlemmer, som skal gøre konflikten effektiv.

- Der skal holdes informationsmøder for tillidsrepræsentanter, der kan blive inddraget i konflikten.
- Der skal holdes medlemsmøder for alle, der helt konkret skal nægte at levere til en kristelig virksomhed.
- Der skal om nødvendigt organiseres fysiske blokader.
- Der skal informeres massivt i forhold til alle LO-medlemmer. Dels fordi alle kan blive involveret på en eller anden måde.

I det øjeblik de kristelig virksomheder er gået i stå, får det også konsekvenser for andre virksomheder, fordi de kan være afhængige af leverancer fra de konfliktramte. Og når konflikten kører, skal alle LO-medlemmer forstå, hvorfor den er nødvendig, og kunne forsvare den i diskussioner. Det bliver en konkret konflikt om at tvinge Kristelig Arbejdsgiverfagbevægelse på plads, men det bliver også en konflikt om sympatien i en bred offentlighed.

Tidsmæssigt kan denne konflikt komme til at falde sammen med de offentlige overenskomststrejker. Det rejser et interessant perspektiv.

De offentligt ansatte risikerer, at regeringen forsøger at gribe ind, standse strejkerne og diktere nye overenskomster.

Kristelig Arbejdsgiverforening er allerede begyndte at klynke og appellere til politikerne om at gribe ind over for LO, og der skal ikke meget fantasi til at forudse, hvor regeringens sympati ligger. Engang i april kan vi stå i en situation, hvor regeringen gør faglig klassekamp til politisk klassekamp både i den private sektor og i den offentlige.

Det skaber muligheden for en fælles kamp for en meget stor del af fagbevægelsen mod regeringsindgreb. En kamp, som umiddelbart bliver en kamp mod regeringen som sådan. En kamp, som for alvor vil kunne sætte en bremse for nyliberalismen i Danmark.

Socialistisk ugekommentar udsendes af SAPs Forretningsudvalg hver weekend. Hvis du er interesseret i at få den tilsendt direkte på mail kan du bestille den på sap-fi.dk